سخنراني دكتر مقداري در مراسم دانشجويان ورودي‌هاي جديد سال 1389

زندگي صحنه يكتاي هنرمندي ماست هر كسي نغمه خود خواند و از صحنه رود
صحنه پيوسته به جاست خرم آن نغمه كه مردم بسپارند به ياد

سلام؛ سلام بر دانشجويان جديدالوورد! و ميهمانان ارجمند.

بالاخره آمديد؟ خوش آمديد! صفا آورديد! خدا كنه هميشه، مثل حالا، شاد و خوش و سلامت باشيد. فقط يک چيز را يادتـان نـرود: (همه با هم)

"بسم‌اله الرحمن الرحيم"

راستي چطور شد كه از بين آن همه داوطلب شما آمديد؟ بله. ياري خداوند، زحمت پدر و مادر، تلاش معلم‌ها، پشتكار خودتـان، ... و همه و همه كنار هم جمع شدند تا به اين نعمت بزرگ برسيد. و "**بر هر نعمتي شكري است واجب**" پس همه با هم...

"الحمداله رب العالمين"

حالا آمده‌ايد كه چه؟ درس بخوانيد؟ خب بخوانيد! خوب هم بخوانيد. اطمينان داشته باشيد اگر شما كـار خودتـان را درسـت انجـام بدهيد، لطف و مهرباني او حد و مرز ندارد. پس همه با هم:

"الرحمن الرحيم"

مي‌دانيد كه كجا آمديد؟ بله، دانشگاه آمديد! اونم از نوع شريفش!! دانشگاه شما واقعاً شريفه! بي‌خود نيست بسياري از مسـئولين كشـور، وزرا، معاونين‌شان، رؤساي دانشگاه‌ها و نمايندگان مجلس نيز تمايل دارند فرزندان‌شان در اين دانشگاه تحصيل كنند.
قديم‌ترها، يادم مي‌آيد هنگامي‌كه ما جوان‌تر بوديم، وقتي مي‌گفتند فلاني انسان شريفي است؛ در ذهن ايـن‌طـور تـداعي مـي‌كـرد كـه ايشان: مذهبي، امين، خداترس و عادل است، حرام خوار نيست، قابل اعتماده، درستكاره، راستگوست، و به تعبير امروزي‌ها: حزب‌الهي، و ارزشيه. الحمدا... شريفي‌ها، همان‌طور كه از لقب‌شان پيداست، همگي انسان‌هايي شريف، با ارزش و ارزشي‌اند.
راستي اين را هم مي‌دانيد كه هزينه‌هاي اين دانشگاه يعني خرج تحصيل شما از بيت‌المال تأمين مي‌شود. بيت‌المال هم از ماليات‌هـاي آن كشاورز و آن كارگر و آن كارمند و منابع زيرزميني و ... كه متعلق به همه ملت است. فقط حواستان جمع باشد كه فردا روزي، جواب اين همه آدم را دادن آنقدرها هم ساده نيست! پس همه با هم:

"مالک يوم‌الدين"

ميدانم كه با سختي آمديد؟ بعد از اينش هم سخت است! چه درس‌ها كه بايد بخوانيد، چه‌كارها كه بايد بكنيد، چه شب‌ها كـه بايـد بيدار بمانيد! دانشجويان شهرستاني چه دوري‌هايي كه بايد تحمل كنيد! اما خيالي نيست دوستان من. آن‌كه اين راه رو به شما نشان داده، خودش هم كمک مي‌كند. پس همه با هم:

"اياک نعبد و اياک نستعين"

مي‌دانم كه براي خدمت آمده‌ايد. دمتان گرم! همين كه از حالا به فكر مردم و مشكلاتشان هستيد، فردا هم مي‌توانيد به درد جامعه برسيد. راه درستي را انتخاب كرده‌ايد. پس همه با هم:

"اهدنا الصراط المستقيم"

راهي كه انتخاب كرده‌ايد، انشاءا... هم براي شما و هم براي ملت بزرگ ايران همراه با نعمت خواهد بود، خداوند هم كمك مي‌كند. پس هم با هم:

"صراط‌الذين انعمت عليهم"

حالا كه آمديد، باز هم خوش آمديد. صفا آورديد. ما شريفي‌ها، اساتيد و كاركنان، همه با هم آرزومنديم كه هميشه مثل حالا خوش و خندان باشيد. اميدوارم كه در اين مسير و راهي كه انتخاب كرده‌ايم، كاري نكنيم كه مورد غضب و خشم خداوند قرار بگيريم. و از ايشان ميخواهيم كه ياري‌مان كند تا گمراه نشويم. بنابراين براي آخرين بار همه با هم:

"غير المغضوب عليهم ولا الظالين"

در پايان دوست دارم چند نكته مهم ديگر را نيز متذكر شوم:

اول: نحوه ارتباط دانشجو با استاد

از حضرت علي (ع) نقل شده كه فرموده‌اند: كسي كه حرفي را به من بياموزد مرا عبد خود ساخته است، اين روايت بيانگر آن است كه مقام و مرتبه استاد و عالمي كه ديگران از دانش او بهره‌مند مي‌شوند، به قدري است كه كتاب‌ها گنجايش بيان آن را ندارند. البته عالم و استاد كسي است كه گذشته از آن كه خود شناخت دارد و به دانش خود عمل مي‌كند، به زمان نيز آگاه بوده و همواره مي‌كوشد با تعليمات خود مانع گمراهي ديگران شود. بي‌شک تكريم استاد قدري از احترام‌هاي عادي برتر است، زيرا دانشجو نورانيت درون، پرورش روح و كسب علمش را مديون او مي‌داند. به‌طوري‌كه شاعر مي‌فرمايد:

سعي ناكرده در اين راه به جايي نرسي　　مزد اگر مي‌طلبي طاعت استاد ببر

بنابراين سپاسگزاري و حق‌شناسي از استاد، تحمل جور و تندي‌هاي او، آراستن و پيراستن برون و آمادگي درون به هنگام ورود استاد از حداقل آدابي است كه بر عهده دانشجوست.

دوم: نحوه ارتباط دانشجو با هم‌كلاسي‌ها و دوستان

همان‌طور كه مي‌دانيد دوست در ساختار فكري و پيشرفت علمي انسان نقش به سزايي دارد. تا آنجا كه يک دوست مي‌تواند سرنوشت انسان را به كلي تغيير دهد و خواسته‌هاي خود را به او تحميل كند. بنابراين بايد دوستاني را انتخاب كرد كه كوشا، روشنگر، كم حرف و از همه مهمتر مؤمن و صالح باشند تا به خاطر او ارزش‌هاي اخلاقي خود را گم نكنيم.

توصيه آن است كه اگر دانشجو نتوانست دوست و رفيق صميمي براي خود پيدا كند، بهتر است تنهايي و غريب‌وار زندگي كردن را بر دوست و همدم نامناسب ترجيح دهد. به‌طوري‌كه شاعر مي‌فرمايد:

يار بد بدتر بود از مار بد　　تا تواني مي‌گريز از يار بد
مار بد تنها همي بر جان زند　　يار بد بر جان و بر ايمان زند

سوم: جدي گرفتن برنامه‌هاي آموزشي در دانشگاه

عزيزان من:

بسياري از شما ظرف امروز و فردا با خانواده خود خداحافظي مي‌كنيد و به جمع خوابگاهي‌ها مي‌پيونديد. براي اولين بار مستقل زندگي كردن را تجربه مي‌كنيد و بايد روي پاي خود بايستيد. اگر بخواهيد بخوابيد و صبح سر كلاس حاضر نشويد، كسي به شما نمي‌گويد كه بيدار شو! هيچ‌كس از شما نمي‌پرسد كه آيا تكاليف خود را انجام داده‌اي؟ اگر بيمار شويد، در درجه اول خود بايد به درمانگاه مراجعه كنيد. قسمتي از يادگيري در زندگي دانشگاهي انتخاب و قبول همين مسئوليت‌هاست. مواظب باشيد كه از هدف و مسيري كه سال‌ها براي آن زحمت كشيده‌ايد منحرف نشويد. به عنوان افرادي بالغ شما بايد مسئول اعمال خود باشيد. اطمينان دارم خانواده‌هاي محترم و مربيان عزيز شما را براي چنين روزي آماده كرده‌اند. بسياري از آنها زندگي خود را قرباني كرده‌اند تا به تحصيل شما صدمه‌اي وارد نشود، و به بهترين دانشگاه صنعتي كشور وارد شويد. در دانشگاه نيز مسئولانه زحمات و از خود گذشتگي آنها را ارج نهيد، همانطور كه در دوران تحصيلات متوسطه عمل كرده‌ايد.

بار ديگر به شريف خوش آمديد، انشاءاله چهار سال ديگر در همين سالن شاهد مراسم فارغ‌التحصيلي همه شما عزيزان باشيم.

موفق و پيروز باشيد. والسلام

علي مقداري

28 شهريور 1389